

Nr 275.

Av herr **Olofsson** i Digernäs, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 199, med förslag till förordning om automobilskatt m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 199 med förslag till förordningar om automobilskatt m. m. föreslås en skatt för varje inregistrerad bil med ringar av mjuk kautschuk med åtta kronor för varje påbörjat tal av 100 kilogram av automobilens egen vikt och därtill en särskild skatt för automobilringar.

Vad bilskatten beträffar, anser jag densamma för det första bli allt för ojämn och orättvis, då skatten skall uttagas t. ex. lika, om bilen är i användning en gång i veckan under sommarmånaderna, eller om bilen är i bruk så gott som varje dag hela året, eller om en lantbrukare eller annan privat person, som bor 5, 10 eller 15, ja 20 mil från närmaste stad eller järnvägsstation — som förhållandena kunna vara i Norrland — håller sig med egen bil för att förkorta de långa avstånden och för att på ett praktiskt sätt tillgodogöra sig ett modernt forskaffningsmedel samt på lämpligt sätt övervinna de svårigheter som råda, där kommunikationsmedel saknas, skall beskattas för sin bil lika med den, som kör i trafik dag efter dag och i de flesta fall gör sig en god inkomst av densamma.

Det kan väl aldrig bli en ens närmelsevis rättvis beskattning, särskilt om man tänker på det förstörelseverk, som bilarna göra på de allmänna vägarna.

Vad gäller fördelningen av den föreslagna bil- och cykelskatten samt skatten å automobil- och cykelringar, så skulle dessa medel fördelas med $\frac{1}{4}$ på städerna och $\frac{3}{4}$ på landstingen, för att användas till gatu- och väghållning. Jämväl denna fördelning anser jag bli mycket orättvis och ojämn, emedan i de städer, som ha sina gator stenlagda, en bil med kautschukringar ej gör den minsta åverkan på gatan, medan däremot på landsvägen, särskilt under vissa förhållanden, då vägen är

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 4 saml. 79 häft. (Nr 275—279.) 1

uppmjukad av vatten, densamma kan göra väsentligt stor skada. Därtill kommer att gatuunderhållet i städerna, med dessas beskattningsföremål, är, jämfört med landsbygdens underhåll av de s. k. byvägarna, ganska ringa.

Vad skatten på kautschukringar beträffar, så verkar den som en tull på varor, som landet ej kan producera, ty både gummi och bomull, varav ringarna egentligen bestå, måste importeras. Varför skall man då fördyra en vara, som man oundgängligen behöver och ej själv kan producera.

Jag hyser den uppfattningen, att man ej onödigtvis bör fördyra tillbehören till ett så modernt forskaffningsmedel som automobilen. Och skall det nödvändigt vara skatt å desamma, då bör den vara betydligt lägre än den nu föreslagna och, framför allt, lagd på rättvisare grunder.

Skatten bör, enligt min mening, läggas så, att den blir proportionell med den väglängd, bilen tillryggalägger per år räknat, jämte en viss procent pr 100 kilogram av bilens vikt.

En sådan bilskatt bör kunna åvägabringas genom en längdmätare, som anbringas å varje bil och motorcykel och som står i direkt förbindelse med bilens eller cykelns driv- eller hardanaxel samt så placerad och förseglad, att endast vederbörande landsfiskal eller annan kompetent och ansvarskännande person kan för varje år eller kvartal avläsa, huru lång väglängd bilen eller cykeln tillryggalagt och därefter beräkna den bestämda skatten.

Med anledning av vad jag här ovan anfört får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte avslå förberörda Kungl. Maj:ts proposition nr 199 och i stället besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i sådant syfte som denna motion innehåller och på grund därav för riksdagen framlägga det förslag, som utredningen kan föranleda.

Stockholm den 29 mars 1922.

Johan Olofsson.

I motionens syfte instämmer:

P. S. Hedlund.